तं पद्मनिकराकारं पद्मपत्रनिभेक्षणं । व्याकोषपद्माभिमुखं नीलो विव्याध सायकैः । १२६५
तेनातिविद्धः सहसा द्रौणिर्भल्लैः शितैस्त्रिभिः । धनुर्ध्वजञ्च छत्रञ्च द्विषतः समकृन्तत ।
सोऽवप्लुत्य रथात्तस्मान्नीलश्चर्म्मवरासिभृत् । द्रोणायणेः शिरः कायाद्धर्त्तुमैच्छत् पतत्रिवत् ।
तस्योन्नतांसं सुनसं शिरः कायात् सकुण्डलं । भल्लेनापाहरद्द्रौणिः स्मयमान इवानघ ।
सम्पूर्णचन्द्राभमुखः पद्मपत्रनिभेक्षणः । प्रांशुरुत्पलपत्राभो निहतो न्यपतत् क्षितौ ।
ततः प्रविव्यथे सेना पाण्डवी भृशमाकुला । आचार्य्यपुत्रेण हते नीले ज्वलिततेजसि । १२७०
अचिन्तयंश्च ते सर्व्वे पाण्डवानां महारथाः । कथं नो वासविस्त्रायाच्छत्रुभ्य इव मारिष ।
दक्षिणेन तु सेनायाः कुरुते कदनं बली । संशप्तकावशेषस्य नारायणबलस्य च ।
इति श्रीमहाभारते द्रोणपर्व्वणि संशप्तकवधपर्व्वणि नीलवधे एकत्रिंशोऽध्यायः ॥ ३१ ॥
॥ सञ्जय उवाच ॥ प्रतिघातन्तु सैन्यस्य नामृष्यत वृकोदरः । सोऽभ्यहन् वाह्लिकं षष्ट्या कर्णञ्च दशभिः शरैः ।
तस्य द्रोणः शितैर्व्वाणैस्तीक्ष्णधारैरजिह्मगैः । जीवितान्तमभिप्रेप्सुर्म्मर्म्माण्याशु जघान ह ।
आनन्तर्य्यमभिप्रेक्षुः षड्भिर्गत्या समार्पयत् । कर्णो द्वादशभिर्व्वाणैरश्वत्थामा च सप्तभिः । १२७५
षड्भिर्दुर्य्योधनो राजा तत एनमथाकिरत् । भीमसेनोऽपि तान् सर्व्वान् प्रत्यविध्यन्महाबलः ।
द्रौणं पञ्चाशतेषूणां कर्णञ्च दशभिः शरैः । दुर्य्योधनं द्वादशभिर्द्रौणिं चाष्टभिराशुगैः ।
आरावं तुमुलं कुर्व्वन्नभ्यवर्त्तत तद्रणे । तस्मिन् सन्त्यजति प्राणान् मृत्युसाधारणीकृते ।
अजातशत्रुस्तान् योधान् भीमं चातीत्य चोदयत् । ते ययुर्भीमसेनस्य समीपममितौजसः ।
युयुधानप्रभृतयो माद्रीपुत्रौ च पाण्डवौ । ते समेत्य सुसंरब्धाः सहिताः पुरुषर्षभाः । १२८०
मत्तेश्वासवरैर्गुप्ता द्रोणानीकं विभित्सवः । समापेतुर्म्महावीर्य्या भीमप्रभृतयो रथाः ।
तान् प्रत्यगृह्णाद्व्यग्रो द्रोणोऽपि रथिनां वरः । महारथानतिबलान् वीरान् समरयोधिनः ।
राज्यं मृत्युभयं त्यक्त्वा तावकाः पाण्डवान् ययुः । सादिनः सादिनोऽभ्यघ्नंस्तथैव रथिनो रथाः ।
आसीच्छक्त्यसिसम्पातो युद्धमासीत् परश्वधैः । प्रकृष्टमसियुद्धञ्च बभूव कटुकोदयं ।
कुञ्जराणाञ्च सम्पातैर्युद्धमासीत् सुदारुणं । अपतन् कुञ्जरादन्ये हयादन्यस्त्ववाक्शिराः । १२८५
नरो वाणविनिर्भिन्नो रथादन्यश्च मारिष । तत्रान्यस्य च संमर्द्दे पतितस्य विवर्म्मणः ।
शिरः प्रध्वंसयामास वक्षस्याक्रम्य कुञ्जरः । अपरांश्चापरेऽमृद्नन् वारणाः पातितान् वरान् ।
विषाणैश्चावनिं गत्वा व्यभिन्दन् रथिनो बहून् । नाराचैः केचिदपरे विषाणलग्नसंस्रवैः ।
बभ्रमुः समरे नागा मृद्नन्तः शतशो नरान् । कार्ष्णायसतनुत्राणान्नराश्वरथकुञ्जरान् ।
पतितान् पोथयाञ्चक्रुर्द्विपाः स्थूलनलानिव । रुक्मपत्राधिवासांसि शयनानि नराधिपाः । १२९०
ह्रीमन्तः कालसम्पर्कान् सुदुःखान्यनुशेरते । हन्ति स्मात्र पिता पुत्रं रथेनाभ्यतिवर्त्तते ।
पुत्रश्च पितरं मोहान्निर्म्मर्य्यादमवर्त्तत । अक्षो भग्नो ध्वजश्छिन्नश्छत्रमुर्व्व्यां निपातितं ।
युगार्द्धं छिन्नमादाय प्रदुद्राव तथा हयः । सादिर्व्वाहुर्न्निपतितः शिरश्छिन्नं सकुण्डलं ।